

SPIS ZAWARTOŚCI:

I Część opisowa wraz z dokumentami formalnymi

II Rysunki architektoniczno-konstrukcyjne

1. Plan sytuacyjny		skala 1:500
2. Rzut I pi•tra	- stan istniej•cy	skala 1:100
3. Przekrój A-A	- stan istniej•cy	skala 1:100
4. Przekrój B-B	- stan istniej•cy	skala 1:100
5. Widok •ciany A-B	- stan istniej•cy	skala 1:100
6. Widok •ciany C-D	- stan istniej•cy	skala 1:100
7. Widok •ciany E-F	- stan istniej•cy	skala 1:100
8. Widok •ciany G-H	- stan istniej•cy	skala 1:100
9. Widok •ciany I-J	- stan istniej•cy	skala 1:100
10. Widok sufitu	- stan istniej•cy	skala 1:100
11. Rzut I pi•tra	- stan projektowany	skala 1:100
12. Przekrój A-A	- stan projektowany	skala 1:100
13. Przekrój B-B	- stan projektowany	skala 1:100
14. Widok •ciany A-B	- stan projektowany	skala 1:100
15. Widok •ciany C-D	- stan projektowany	skala 1:100
16. Widok •ciany E-F	- stan projektowany	skala 1:100
17. Widok •ciany G-H	- stan projektowany	skala 1:100
18. Widok •ciany I-J	- stan projektowany	skala 1:100
19. Widok sufitu	- stan projektowany	skala 1:100
20. Widok pod•ogi	- stan projektowany	skala 1:100
21. Detal galerii	- stan projektowany	skala 1:20
22. Detal boazerii sceny	- stan projektowany	skala 1:5
23. Detal palmetki bocznej	- stan projektowany	skala 1:2
24. Detal palmetki centralnej	- stan projektowany	skala 1:2
25. Detal tympanonu	- stan projektowany	skala 1:10, 1:1
26. Detal rozetki	- stan projektowany	skala 1:2
27. Detal kolumny	- stan projektowany	skala 1:20
28. Detal pilastra	- stan projektowany	skala 1:20
29. Detal opaski okiennej	- stan projektowany	skala 1:20
30. Wykaz stolarki okiennej i drzwiowej	- stan projektowany	skala 1:100
31. Widok •ciany A-B	- proj. remontu	skala 1:100
32. Widok •ciany C-D	- proj. remontu	skala 1:100
33. Widok •ciany E-F	- proj. remontu	skala 1:100
34. Widok •ciany G-H	- proj. remontu	skala 1:100
35. Widok •ciany I-J	- proj. remontu	skala 1:100
36. Widok sztukaterii pod p•yt• galerii	- proj. remontu	skala 1:100
37. Widok •ciany A-B	- proj. kolorystyki	skala 1:100
38. Widok •ciany C-D	- proj. kolorystyki	skala 1:100
39. Widok •ciany E-F	- proj. kolorystyki	skala 1:100
40. Widok •ciany G-H	- proj. kolorystyki	skala 1:100
41. Widok •ciany I-J	- proj. kolorystyki	skala 1:100
1-K Belka i p•yta galerii	- proj. konstrukcji	skala 1: 50

III Karta kolorów

IV Dokumentacja fotograficzna stanu istn.

V P•yta CD

VI Plansza kolorystyczna – 1 egz

OPIS DO PROJEKTU REMONTU KONSERWATORSKO-BUDOWLANEGO WRAZ Z KOLORYSTYKĄ POMIESZCZENIA AULI IV LO IM. EMILII SZCZANIECKIEJ W ŁODZI, UL. POMORSKA 16

1. Dane ogólne

1.1 Stadium projektu

Dokumentacja niniejsza obejmuje czynniki architektoniczno-konstrukcyjne remontu konserwatorsko-budowlanego i kolorystykę pomieszczenia auli IV LO im. Emilii Szchanieckiej w Łodzi.

1.2 Lokalizacja

Pomieszczenie auli zlokalizowane jest na I piętrze w budynku IV LO, im. Emilii Szchanieckiej, w Łodzi przy ul. Pomorskiej 16.

1.3 Inwestor

Inwestorem jest Miasto Łódź – Wydział Urbanistyki i Architektury, Oddział Ochrony Zabytków z siedzibą przy ul. Tymienieckiego 5.

1.4 Jednostka projektowa

Wykonawcą projektu jest Pracownia Projektowa „Arta” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 45.

1.5 Podstawa opracowania

Umowa z dn. 31.10.2006 roku pomiędzy Zamawiającym a firmą „Arta” Sp. z o.o.

1.6 Materiały wyjściowe do projektowania

- mapa sytuacyjno-wysokościowa w skali 1 : 500;
- inwentaryzacja obiektu auli;
- wizje lokalne obiektu auli;
- uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- dokumentacja fotograficzna stanu istniejącego;
- dokumentacja fotograficzna, archiwalna, pochodząca z dodatku „Łódź w ilustracji” do „Kurjera Łódzkiego” z okresu międzywojennego XXw, lata 1924 – 1939.

1.7 Cel i zakres opracowania

Celem opracowania jest remont konserwatorsko-budowlany, na który składa się architektoniczno-konstrukcyjne przywrócenie wystroju wnętrza auli wraz z oświetleniem pomieszczenia auli oraz kolorystyką wnętrza.

2. Opis stanu istniejącego-lokalizacja

2.1 Stan formalno-prawny

Przedmiotowe pomieszczenie auli usytuowane jest na I piętrze, w budynku IV LO im. Emilii Szchanieckiej, który zlokalizowany jest w Łodzi, przy ul. Pomorskiej 16 i jest własnością Miasta Łodzi.

2.2 Funkcja pomieszczenia (obecna)

Aula jest centralnym pomieszczeniem budynku IV LO im. Emilii Sczanieckiej w Łodzi. W budynku odbywają się zajęcia dydaktyczne a aula stanowi pomieszczenie sali gimnastycznej, w której prowadzone są czynne zajęcia, skomunikowana jest z głównym korytarzem, prowadzącym do głównej klatki schodowej, usytuowanej w halu głównym, wejściowym budynku.

2.3 Stan pomieszczenia (obecny)

Aula jest pomieszczeniem dwukondygnacyjną częścią główną pomieszczenia auli posiada wymiary prostokątne 9,37 x 16,13m, natomiast jednokondygnacyjne pomieszczenie – scena, przyległe jest kwadratem o wymiarach 6,10 x 6,10m, z otwarciem na główne. Wysokość auli wynosi w najwyższym miejscu 9,0m.

Aula posiada dzienne oświetlenie za pomocą trzech, dużych gabarytowo, arkadowych okien, będących jednocześnie elementami ryzalitu zdobiącego frontową fasadę budynku. Ponad tymi oknami, w ich osi, od strony zewnętrznej budynku znajdują się trzy pary okien załepione od strony wnętrza auli. W pomieszczeniu ze sceną istnieją dwa mniejsze, arkadowe okna. Wystrój wnętrza auli stanowi wtórne dekoracje wykonane w tynku cem.-wap. profilowane gładzi gipsowej, sztukaterie w formie ram tzw. luster, opasek okien, pilastrów i gzymsów oraz portale nad dwoma, głównymi wejściami do auli, jak też sztukateria sufitowa i dwa zwisy oświetleniowe w dekoracji złożonej z kryształowych, kwadratowych elementów sformowanych w piramidkę, osadzonych na taśmach.

W partiach przypodłogowych i podokiennych pomieszczenia auli występuje drewniana boazeria składająca się z drewnianymi wylogami okolicy drzwi i obustronnych schodków wejściowych na drewnianą, pudełkową konstrukcję sceny.

Omawiane pomieszczenie posiada jeszcze dwa wejścia skomunikowane z korytarzem głównym i pomieszczeniem bocznym od strony sceny.

Wszystkie elementy wystroju wnętrza poprzez wiek i intensywną eksploatację pomieszczenia auli (sala gimnastyczna szkolna, sala balowa „studniówek”) są w złym stanie technicznym i wizualnym.

W 1945 roku dokonano remontu, który miał wpływ na pierwotny wygląd pomieszczenia auli, zostały przerobione wszystkie elementy wystroju wnętrza auli: ozdobne pilastry z gówicami korynckimi, gzymsy, ramy „luster” rozmieszczonych w dwóch kondygnacjach pomieszczenia. Wielu elementów na powrót nie odtworzono.

Podczas tego powojennego remontu zrezygnowano z istniejącej w pomieszczeniu od strony zachodniej galerii, wspartej na dwóch ozdobnych kolumnach z gówicami korynckimi nawijającymi do ozdobnych elementów wystroju frontonu budynku, przebudowano konstrukcyjnie część wschodnią auli zakładając strop obniżający jej wysokość o całą kondygnację, jak również zrezygnowano z odtwarzania drobnych detali architektonicznych wystroju wnętrza, nadając cego pierwotny charakter stylu neorenesansowego wnętrza.

Budynek szkolny, w której w której mieści się pomieszczenie auli jest III-kondygnacyjny, z poddaszem nieużytkowym, bez podpiwniczenia.

3. Historia. Informacje ogólne

3.1 Funkcja budynku

Budynek został zbudowany w latach 1901 – 1903 wg projektu architekta Franciszka Chełmińskiego metodą tradycyjną z wystrojem neorenesansowym fasady. Budynek swój bryłę odsunięty jest od ul. Pomorskiej, przy której w pierzei usytuowane jest ogrodzenie wykonane z ozdobnych elementów stalowych na podmurówce, posiadające mury murowane słupy furtki i bramy wjazdowe na teren działki.

We wrześniu 1920 roku zostało otwarte Państwowe Gimnazjum żeńskie im. Emilii Sczanieckiej w Łodzi, przy ul. Średniej 14, późniejszej ul. Nowotki, obecnie ul. Pomorskiej 16, o humanistycznym profilu nauczania. Wcześniej, przez wiele lat od 1886 roku Gimnazjum żeńskie mieściło się w budynku na rogu ul. Cegielnianej i Widzewskiej, obecnie ulice St. Jaracza / J. Kilińskiego.

Równoległe do działalności szkoły w budynku miała swoją siedzibę Rada Miejska m. Łodzi. Aula szkolna była wówczas salą posiedzeń Rady oraz była wykorzystywana dla wielu innych, oficjalnych uroczystości z życia miasta. Ta czynna działalność miała miejsce do roku 1939.

W okresie II Wojny Światowej w budynku mieścił się "Soldatenheim" (Dom żołnierza).

Sala posiedzeń Rady Miejskiej o wystroju neorenesansowym nie była dotychczas celem szczegółowych badań. Dotychczasowe remonty generalne i bieżące w okresie powojennym nie spowodowały dokładniejszego studium architektonicznego, wprost przeciwnie kolejne przemiany konstrukcyjno-budowlane sprowadzały się do poprawy funkcji i eksploatacji budynku z jednoczesnym zaniechaniem stylu dla wnętrza.

Dokumenty odnoszące przekształceń remontowych budynku w formie projektów technicznych oraz dokumentów i zapisków z budowy przechowywane są w archiwum Delegatury Łódź-Śródmieście w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 153.

Poszerzonych danych o budynku pod kątem architektonicznym nie można zaczerpnąć z Rejestru zabytków, i kartoteki przechowywanej w archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi, jak też w archiwum Miejskiego Konserwatora Zabytków, gdzie znajduje się informacja dotycząca remontu ogrodzenia, nieistotna dla przedmiotowego opracowania.

Materiał archiwalny, służący do konserwatorskich działań remontowych pozyskano dzięki uprzejmości i zaangażowaniu kustosa Pana Wojciecha Ródlaka, pracownika Muzeum Tradycji Niepodległościowych, Oddz. "Radogoszcz", który opracował materiał do skorowidza ikonografii łódzkiej (w dod. ilustrowanym p.t. „Łódź w ilustracji” do „Kurjera Łódzkiego”, 24 VIII 194 – 27 VIII 1939, nr 34). Zbiór ikonograficzny w wersji elektronicznej przechowywany jest w Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Łodzi, przy ul. Gdańskiej 100/102.

Powyższy materiał ilustruje charakter oraz styl wystroju wnętrza ówczesnej auli do roku 1939.

Niewątpliwie kilkunastoletni okres posiedzeń Rady Miejskiej był dla auli najważniejszy, gdyż w tym właśnie czasie sala auli posiadała neorenesansowy wystrój wnętrza, nawiązujący do charakteru i stylu budowli. Stan ten został przekreślony z nadejściem wojny i eksploatacją budynku przez okupanta, co spowodowało zniszczenie wystroju, gdyż w 1945 roku, tuż po wojnie zdecydowano się na przeróbkę wszystkich pilastrów ze względu na ich stan techniczny, zrezygnowano z odtworzenia galerii.

Nie ma w związku z tym wątpliwości, iż wszelkie prace remontowo-budowlane w świetle uchybień i zrychla dla obiektu decyzji powinny być aktualnie prowadzone zgodnie z ogólnie obowiązującymi zasadami konserwatorskimi.

3.2 Rozpoznanie archiwalne wystroju auli

Nie ma żadnych, źródłowych materiałów projektowych, archiwalnych, dotyczących wystroju wnętrza auli. Jedynymi danymi do dyspozycji pozostają archiwalia pochodzące ze zdjęć czarno-białych „Łodzi w ilustracji”. Odnosząc wystroju, podajemy ważną informację o stylu, wyglądzie detali architektonicznych i dekoracji sztukaterskich.

Na zdjęciach auli z okresu posiedzeń Rady Miejskiej rozpoznawalne są elementy wystroju: neorenesansowe tympanony 2 szt. drzwi głównych, wejściowych wyposażone w naszczytniki kalenicowe i boczne (arch. akroteriony, palmetki), niestety nie jest czytelny ornament reliefu (arch. pediment) z przedstawieniem prawdopodobnie figuralnym, zawarty w trójkącie; kanelowane pilastry naciennicze z gówicami korynckimi i kolumny galerii z gówicami

korynckimi oraz ramy tzw. „luster”, zlokalizowane w poziomie nadpodłogowym, zdjęcia niestety nie ukazują wystroju wnętrza auli w poziomie nadgzymsowym.

Zagadnienie kolorystyki wnętrza jest trudne do jednoznacznej interpretacji. Na skutek przekształceń tj. utraty wszystkich pilastrów, elementów dekoracyjnych portali głównych drzwi wejściowych, czyli koloru detalu architektonicznego trudno wyrokować, jednakże oględziny walorowe fotografii czarno-białej pozwalają się działać o wyodrębnieniu tego koloru jako jaśniejszego w stosunku do tła. Pobrane próbki z zakamarków istn. tynku określają tonację kolorystyczną w odcieniach, charakterystyczną dla wystroju wnętrza dla reprezentatywnych obiektów, powstałych w okresie mody w architekturze na neorenesans (styl przetrwał do 1900 roku).

Stolarka okienna i drzwiowa w próbkach zdjętych na obiekcie jawi się jako biel z odcieniem kości słoniowej.

3.3 Rozpoznanie archiwalne, architektoniczne auli

Jedyną skarbnicą wiedzy na temat architektury auli jest wspomniane źródło „Łodzi w ilustracji”, dotyczy to zabudowy wnętrza auli galerii wspartej na dwóch kolumnach, otwartej do wnętrza, stanowiła element, rodzaj trybuny (arch. empora), w której wyposażona była aula. Na galerię prowadziły drzwi z wyższej kondygnacji, zamurowane po rezygnacji z galerii, ślad po zamurowanym otworze drzwiowym jest rozpoznawalny w strukturze tynku ociekający w Pracowni biologicznej mieszczącej się na II piętrze w szkole.

Podobnie na archiwalnych zdjęciach ukazane jest dwukondygnacyjne (dwie kondygnacje podwójnych okien w pomieszczeniu) wnętrze pomieszczenia przyległego (arch. rodzaj eksedry) z otwarciem na salę główną posiedzeń auli. Na zdjęciu wyraźnie widać arkadowe zwieńczenie dwukondygnacyjnego otworu. Na ścianach tego pomieszczenia znajdują się dwukondygnacyjne elementy wystroju arch. tzw. „lustra”. Na jednym z lusterek wyższej kondygnacji widnieje herb Polski, obowiązuje w latach 1919 – 1927, w przedstawieniu orła w koronie na tarczy umieszczonej na pąszczu gronostajowym. Obecnie pomieszczenie to na skutek wcześniejszego remontu posiada obniżenie stropu, a ścianę z przedstawieniem herbu nie istnieje, uległa wyburzeniu w drodze przekształceń funkcji wyższej kondygnacji. W pomieszczeniu powstałym z pionowego podziału kubatury eksedry przy auli, gdzie w cz. wyższej mieści się obecnie Pracownia komputerowa, a na ścianie od strony auli w strukturze tynku widnieje ślad po zamurowaniu arkadowego otwarcia.

W sali głównej auli na zdjęciach archiwalnych widnieją podwójne okienka drugiej kondygnacji, obecnie zaadaptowane.

4. Ogólny zakres prac remontowych

Projektowany remont konserwatorsko-budowlany ogranicza się tylko do przywrócenia wystroju wnętrza pomieszczeń auli i opracowany jest na podstawie zgromadzonego materiału archiwalnego w zakresie jak niżej:

- ¥ odtworzenia galerii w konstrukcji żelbetowej, wspartej na przeciwległych ścianach auli;
- ¥ zamontowania na postumentach dwóch kolumn z głowicami korynckimi o funkcji dekoracyjnych atrap pod galerią;
- ¥ odtworzenia otworu drzwiowego, wyjściowego na galerię (ewentualne zamontowanie nadproża na belkach stalowych);
- ¥ montażu odtworzonych drzwi na galerię wraz z montażem wygórow drewnianych ościeży i opaski drzwiowej;
- ¥ zamontowaniu schodów drewnianych, wejściowych na galerię z pomieszczenia Prac. biologicznej na II p. budynku szkolny;
- ¥ przywróceniu dawnej lokalizacji drzwi wejściowych pod galerią, (zamontowanie ewentualnego nadproża z belek stalowych);

- ¥ odtworzeniu boazerii po przesunięciu drzwi, wykonaniu nowej boazerii na postumentach kolumn, wykonanych z płyty OSB/2 gr. 18mm i z krawędziaków 10/10cm;
- ¥ wymianie luźnych, zniszczonych i uzupełnienie brakujących tynków, usunięciu przewodów wg odrębnego opracowania, oczyszczeniu i szpachlowaniu rys oraz wymalowaniu wnętrza auli;
- ¥ odtworzeniu sztukaterii wg rys. detali architektonicznych;
- ¥ renowacji istn. sztukaterii do zachowania;
- ¥ renowacji stolarki okiennej i drzwiowej oraz boazerii drewnianej;
- ¥ odkryciu załepionych trzech par okien nad głównym gzymsem auli - 6szt;
- ¥ odtworzeniu 6 szt. drewnianych, okien skrzynkowych nad gzymsem;
- ¥ wykonaniu opasek okiennych, sztukateryjnych dla okien j.w.;
- ¥ remoncie istn. podłogi parkietowej polegającym na: wymianie parkietu, zdjęciu deskowania starej podłogi, załoczeniu na istn. legarach pł. OSB/2 gr. 18mm w celu uzyskania równej powierzchni, załoczeniu klepki parkietowej 7 x 42cm, gr. 22mm w kolorze złotego dębu, w układzie z opaską wg rys.;
- ¥ konserwacji konstrukcji drewnianej sceny pudełkowej polegającej na: zdjęciu istn. pokrycia z twardej pł. pilśniowej wraz z deskowaniem, ewentualnej wymianie drewna konstr. drewnianej w 10%, uzupełnieniu płyty OSB/2 gr. 18mm, załoczeniu klepki parkietowej o wym. j.w.;
- ¥ wymianie stopnic i podstopnic 2-ch biegów schodów prowadzących na scenę, na dębowe w kolorze szarym;
- ¥ zainstalowaniu dodatkowych 8 szt. stylowych plafonier sufitowych w głównym pomieszczeniu auli, 6 szt. plafonier pod sufitem pom. sceny i 3 szt. plafonier pod sufitem galerii wg proj. w cz. instal. elektr.;
- ¥ montażu ozdobnych, stylowych klamek z sztyldami do wszystkich drzwi wejściowych i klamek wszystkich okien z uwzględnieniem 6 szt. okien nad gzymsem.

5. Inne prace

W planowanym remoncie należy wykonać dodatkowo:

- ¥ zdjęcie, czyszczenie i uzupełnienie konserwatorskie brakujących elementów w dwóch, stylowych żyrandolach;
- ¥ zainstalowanie ozdobnej kratki wentylacyjnej z mosiądzu patynowanego;
- ¥ zainstalowanie ozdobnych drzwiczek na rozdzielnicę elektryczną, kolor drzwiczek w kolorze tęczowym;
- ¥ zaleca się likwidację istn. grzejników żeberekowych na ścianie nad sceną wraz z modernizacją instal. c.o. (zagadnienie wg odrębnego opracowania);
- ¥ demontaż istn. oświetlenia nad sceną wg opracowania w cz. instalacji elektrycznej;

6. Rozwinięcia architektoniczno-budowlane

6.1 Przeznaczenie obiektu

Cały budynek szkoły, jak również pomieszczenia auli spełniają funkcje dydaktyczno-naukowe, dodatkowo w auli odbywają się zajęcia gimnastyczne, zajęcia kół zainteresowań i uroczystości szkolne.

6.2 Rozwinięcie funkcjonalno-przestrzenne pomieszczeń auli

Istnieje aula jest obiektem centralnym i reprezentacyjnym dla budynku szkoły. Składa się z dwóch pomieszczeń. Pomieszczenie główne, dwukondygnacyjne, jednoprzestrzenne o wysokości 9,0m jest wykorzystywane dla celów dydaktycznych i reprezentacyjnych. Od strony wschodniej głównego pomieszczenia usytuowane jest mniejsze, jednokondygnacyjne pomieszczenie o wys. ok. 4,50m, mieszcząca scenę. Od strony zachodniej głównego

pomieszczenia auli, jednoprzestrzennie z nią, zlokalizowana jest projektowana galeria, z wejściem od strony Prac. biologicznej na II p. Projektuje się dwie kolumny z korynckimi głowicami, osadzone na posadzce auli, stanowiące element dekoracyjny pod galerią.

6.3 Program użytkowy auli

Aula (pom. główne)	151,3m ²
Scena auli (pom. boczne)	40,5m ²
Galeria (jednoprzestrzennie z pom. głównym)	24,0m ²

6.4 Zestawienie powierzchni i kubatura auli

Powierzchnia użytkowa auli (I kondygn.)	191,9m ²
Powierzchnia użytkowa auli (II kondygn.)	24,0m ²
Kubatura auli	1 581,1m ³

6.5 Forma auli

Aula złożona z dwóch pomieszczeń, zlokalizowanych w kubaturze budynku na I piętrze szkoły. Pomieszczenie główne auli na planie prostokąta, dwukondygnacyjne, jednoprzestrzennie z zaprojektowaną galerią, natomiast pomieszczenie przyległe, boczne na planie kwadratu, jednokondygnacyjne, mieszczące scenę.

Ściany auli stanowią: śc. zewn., podłogowe i poprzeczne, śc. wewn., podłogowe i poprzeczne, wszystkie są gr. 62 cm. w poziomie wyższej kondygnacji auli nad gzymsem ściany po obwodzie są pocienione na 10 cm.

Strop nad parterem ceglany, krzyżowy, przenoszący obciążenia od posadzki i ścian auli na ściany nośne i siatkę słupów o rozstawie:

3,10 x 3,10 (3,40)m;

4,10 x 3,10 (3,40; 6,50)m;

4,30 x 3,10 (6,50)m.

Nad pom. głównym auli znajduje się strop poddasza nieużytkowego, nad pomieszczeniem sceny strop powstały z podziału wtórnego dwukondygnacyjnego pierwotnie pomieszczenia.

6.6 Dostosowanie wystroju wnętrza auli do pozostałych wnętrz szkolnych

Aula jako pomieszczenie centralne i reprezentacyjne szkoły posiadać będzie wystrój wnętrza, zbliżony do jego pierwotnego charakteru. Pozostałe pomieszczenia szkolne nie są objęte niniejszym opracowaniem.

7 Rozwiązania konstrukcyjno-budowlane

7.1 Układ konstrukcyjny

Projektowana galeria auli o konstrukcji żelbetowej. Konstrukcja galerii złożona z płyty żelbetowej szer. 237cm i gr. 10cm, zbrojonej prętami głównymi $\varnothing 6/8$ co 12cm ze stali 34GS, pręty rozdzielcze $\varnothing 6$ co 20cm ze stali 34GS oraz monolitycznie związanej z nią żelbetowej belki, stanowiącej balustradę galerii gr. 35 x 90cm, zbrojonej prętami głównymi $\varnothing 16$ ze stali 34GS, strzemiona $\varnothing 8$ co 10 i 20cm ze stali St0S. Beton B15.

7.2 Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe

7.2.1 WARUNKI I SPOSÓB OPARCIA

Jednoprzęsłowa, nośna belka galerii oparta na dwóch ścianach podłogowych auli, na poduszkach z betonu B15, szer. 55cm, głęb. 30cm, grub. 10cm, zaszalowana ze strzałką ujemną o wartości 2,5cm, płyta oparta na trzech ścianach konstrukcyjnych budynku, na głębokości 1/2 cegły w murze. Ściany konstrukcyjne, przenoszące obciążenie z belki i płyty galerii o gr. 62cm. Zastosowane dwie kolumny, usytuowane na posadzce auli, na wysokości

do poziomu spodu belki galerii stanowi¹ atrapy, nie przenosz¹ obci¹żeń od konstrukcji galerii. Należy wypuścić pręty stalowe z belki nośnej galerii w celu podwieszenia g³owicy korynckiej kolumny.

7.2.2 PRZEGRODY ZEWNĘTRZNE

Ściana zewnętrzna, istniejąca, murowana, gr. 62cm.

Uwaga: istniejąca rysa na ścianie podł³użnej, zewnętrznej, od strony wnętrza auli, nad gzymsem występuje najprawdopodobniej tylko w tynku, gdyż z zewn¹tr³ na elewacji budynku nie ma pęknięcia. Po ustawieniu rusztowania w trakcie remontu należy sprawdzić miejsce rysy i w przypadku stwierdzenia pęknięcia ściany wezwać projektanta konstrukcji.

7.2.3 PRZEGRODY WEWNĘTRZNE

Ściana wewnętrzna, istniejąca, murowana, gr. 62cm.

Ściana balustrady galerii żelbetowa, od czoła obłożona sztukaterią.

7.2.4 IZOLACJE AKUSTYCZNE

Posadzka galerii – styropian FS 20, gr. 2cm.

7.2.5 STROP

Istn. strop.

7.2.6 NADPROŻA

Istn. nadproża do zachowania.

Nadproża dla otworu drzwiowego na galerię i drzwi pod galerią prawdopodobnie istniejące, zamurowane do odtworzenia poprzez wykonanie odkrywek na budowie w trakcie remontu, ewentualnie z kształtowników stalowych, do ustalenia na budowie, po wykonaniu odkrywek.

7.2.7 WENTYLACJA

Istn. przewód wentylacji grawitacyjnej, murowany z cegły ceramicznej, drożny do zachowania (wg opinii kominiarskiej z dnia 6.12.2006r.)

7.3 Wytyczne realizacji konstrukcji galerii

1. Gniazda w ścianach na oparcia belki wykusz uwzględnieniem poduszek o szerokości 55cm, głębokości 35cm i grubości min. 10cm, pod belkę wykuszbruzdy na 13cm.
2. Deskowanie wykonasz strażką ujemną 2,5cm. Podstemplowaś strop na parterze po rozpoznaniu wykończenia sufitu – w przypadku wątpliwości zasięgnąć opinii projektanta konstrukcji.
3. W pierwszej kolejności zabetonować płytę (przerwę technologiczną przewidzieć 10cm od belki), której górna powierzchnię zatrzasnąć „na ostro” pod styropian.

7.4 Stolarka okienna i drzwiowa

7.4.1 OKNA

Istn stolarka okienna, drewniana, skrzynkowa do renowacji.

Istn. odsłonięte 6 szt. okien do odtworzenia jako okna skrzynkowe (należy dokonać oceny stanu zużycia okien po odsłonięciu i podjąć decyzję o ich renowacji).

7.4.2 DRZWI

Istn. stolarka drzwiowa, drewniana do renowacji. Dodatkowe drzwi na galerię jako bardziej eksponowane należy wymienić z istniejącymi na terenie szkoły identycznymi z drzwiami w auli, poddając je renowacji.

7.5 Wykończenie wewnętrzne

7.5.1 TYNKI WEWNĘTRZNE

Tynki istn. do uzupełnień: cementowo-wapienne kat III.

Tynk galerii jednowarstwowy, cem.-wap., kat. III, gr. 1,8cm.

7.5.2 POSADZKI

Na p³ycie galerii <ul style="list-style-type: none">- klepka parkietowa 7x42cm 2,2cm- p³yta OSB 1,8cm- styropian FS20 2,0cm- p³yta ¿elbetowa zat. na g³adko 10,0cm- tynk cem.-wap. 1,8cm- listwy sztukateryjne	Na scenie <ul style="list-style-type: none">- klepka parkietowa 7x42cm 2,2cm- p³yta OSB 1,8cm- istn. konstrukcja pude³ka sceny
W parterze auli <ul style="list-style-type: none">- klepka parkietowa 7x42cm 2,2cm- p³yta OSB 1,8cm- istn. warstwy d³epej pod³ogi- istn. warstwy stropowe	Uwaga: nale¿y dostosowaæpodest schodów drewnianych do rzêdnej pod³ogi na galerii bez progów (koordynacja rzêdnych po dokonaniu odkrywki otworu drzwiowego na galeriê).

7.5.3 OKŁADZINY SZTUKATERYJNE

Strop nad aul¹ – istn. sztukaterie do zachowania.

Strop (p³yta ¿elbetowa galerii) – z gipsu wg rys. – wymiarowanie cz¹stkowe dla listew uzyskaj¹ce sztukaterii istn. luster na œcianie galerii.

Balustrada galerii od czo³a – z gipsu wg rysunku istn. gzymsu, zgierowana nad kolumnami, szer. wypchniêcia 6cm.

Gzysms - wykonanie na g³ównym gzymsie obwodowym, dodatkowego sztukateryjnego zgierowania nad pilastrami z gipsu, wypchniêcie 6cm.

Opaska okienna – z gipsu dla 6 szt. okien nad gzymsem.

Pilaster – z gipsu, g³owica koryncka z gipsu odlewanego. Pilaster wystêpuje pod gzymsem, w miejscach po skuciu starych pilastrów, w iloœci i wg rysunków widoków œcian, równie¿ pilastry zbie¿ne w czterech naro¿kach sali. Dodatkowy pilaster przy drzwiach pod galeri¹, po przebudowie ramy „lustra”.

Kolumna – z gipsu, g³owica koryncka i baza kolumny z gipsu odlewanego, z uwagi na nie doci¹¿anie stropu nad parterem zalecane profile z pustk¹ w œrodku.

Rozeta naœcienna – stylowy element z gipsu odlewanego.

Pozosta³e elementy wystroju: ramy na tynku tzw. „lustra” nad boazeri¹ i nad gzymsem, istn. opaski okien, rama otwarcia na scenê wykonane w tynku cem.-wap. do renowacji za pomoc¹ g³adzi gipsowej (wyostrzenie mechanicznie uszkodzonych krawêdzi).

Pediment- z gipsu, odtworzenie poprzez nadlanie tympanonu, wykonanie listew z gipsu ci¹gnionego tympanonu i elementów dekoracyjnych tzw. akroterionów (palmetka boczna i centralna) z gipsu odlewanego wg rys. detali.

7.5.4 BOAZERIA

Boazeria od czo³a sceny – drewniana jak na œcianie auli, zmontowana z p³ycin po ³uku pude³ka sceny o wymiarze elementu 35 x 55,5cm, nale¿y zastosowaæ element boazeryjny, z³o¿ony z coko³u, p³yciny i górnej czêœci listwy wykoñczeniowej, wystaj¹cej brzegowo ponad pod³ogê sceny.

Boazeria postumentu 2 kolumn – drewniana jak istn. boazeria naœcienna.

Boazeria galerii – drewniana w formie powtarzaj¹cego siê elementu, jak istn. boazeria œciany auli.

Poziomy element balustrady galerii, parapet– wyk³adzina drewniana, boazeryjna.

7.5.5 MALOWANIE ŒCIAN, STOLARKI OKIENNEJ I DRZWIOWEJ, BOAZERII

Œciany wewnêtrzne i sufity malowane farbami akrylowymi, lateksowymi do wnêtrz w kolorach przedstawionych w projekcie kolorystyki. Stolarka okienna, drzwiowa i boazeria malowana w technologii farb olejnych wg proj. kolorystyki.

7.5.6 PARAPETY

Istn. parapety wewnêtrzne, drewniane okien do renowacji jak ca³oœæ stolarki okiennej.

Parapet 6szt. odkrytych okien skrzynkowych – drewniany.

7.5.7 SCHODY WEJŚCIOWE NA GALERIĘ

Schody wejściowe na galerię – drewniane o funkcji pomocniczej, o szer. użytkowej biegu 1,2m, szer. spocznika 1,0m, liczbie stopni 5, wys. stopni 15cm (max.17cm, uwaga: wysokość stopni należy ustalić po wykonaniu odkrywki otworu drzwiowego na galerię i ustaleniu różnych wysokościowych dla wylania płyty żelbetowej galerii), szer. stopnia 30cm i balustrad¹ stylow¹ z prętów stalowych z „przewi¹zk¹”, obustronn¹, o wys. 1,1m, malowan¹ farb¹ antracyt „Hector” lub Hemmeritte.

8 Szczegółowy zakres prac w murowanych fragmentach budynku

8.1 Prace wstępne

Należy oczyścić powierzchnię ścian z fragmentów starych, luźnych powłok malarskich. Wierzchni¹ warstwę stanowi tu przeważnie kilka powłok farb. Luźne tynki, fragmenty odparzone (rysa nad gzymsem, na filarku międzyokiennym) wtórne ślady i naprawy z zapraw cementowych, przemalowania z farb. Proponuje się stosowanie dokładnego czyszczenia ręcznego szpachlami i szczotkami drucianymi.

Uwaga: Powyższe prace budowlane należy prowadzić pod kontrol¹ inspektora nadzoru i w razie konieczności uwzględniającego wskazania.

8.2 Prace tynkarskie

Należy stosować tynk cementowo - wapienny III lub wyższej kategorii do napraw tynku po uszkodzeniach mechanicznych i rozległych ubytkach po zbieciu tynków.

Zbiecie tynków dotyczy skucia: istn. pilastrów pod gzymsem, zachowuje się istn. pilastry ponad gzymsem w nie zmienionym stanie; luster w miejscu odkrycia 3-ch par okien nad gzymsem; gzymsu na całej ścianie zach. i fragmentarycznie na śc. wsch. i zach. (galeria).

Odtworzenie tynków dotyczy: miejsca po przemieszczeniu drzwi pod galeri¹, wykuciu otworu drzwiowego na galerię oraz liczne ubytki w tynku za osłon¹ boazerijn¹ parteru.

Spękania ścian po oczyszczeniu rys (pełnym ich otwarciu) i usunięciu luźnych fragmentów tynku, w zależności od ich wielkości można wypełniać preparatami. Drobne rysy należy uzupełniać Funcosil Silicon Spachtel Nr 0565 Remmers (do grubości 5 mm) grubsze rysy uzupełniać zapraw¹ Funcosil Fugenmortel Nr 1027 Remmers.

Duże ubytki tynku powstałe podczas usuwania wtórnych nawarstwień - należy uzupełniać zapraw¹ tynkarsk¹ Atlas lub Ceresit.

Tynk cem.-wap. jako jednowarstwowy, kat.III , gr. 1,8cm wskazany jest do ułożenia na płytę galerii w bardzo dobrych warunkach, przy s³abo i równomiernie ch³onnym podłożu betonu.

8.3 Prace malarskie tynków wewnętrznych

Po zneutralizowaniu wod¹ naprawionych i oczyszczonych tynków ścian można przystąpić do malowania. Na powietrzno-suche podłoże można zastosować farby do wymalowań wewnętrznych, akrylowe lub lateksowe, matowe. Najlepsze efekty można osiągnąć stosując farby lateksowe, posiadające wiele zalet: wysok¹ odporność na zabrudzenie, śliskość w uzyskaniu jednolitej, trwałe powłoki malarskiej, odporność na promieniowanie nadfioletowe, możliwość zastosowania na podłożu sztukatorskim z gipsu.

Z dostępnych na polskim rynku farb najlepszą renom¹ cieszą się farby firm CAPAROL, REMMERS, STO.

Wskazane i korzystne dla trwałości powłoki jest zagruntowanie podłoża odpowiednim środkiem gruntuj¹ cym, wzmacniaj¹ cym. Farbę można nanosić pędzlem i wałkiem.

Prace należy wykonywać zgodnie z Instrukcjami technicznymi firm Atlas, Remmers, Caparol, Scapa Tapes itd.

9. Technologia prac remontowych elementów drewnianych

Remont elementów drewnianych obejmuje:

- usunięcie starych powłok malarskich. Stare powłoki malarskie (renowacja stolarki okiennej, drzwiowej i boazerii) należy usunąć do surowego drewna metodami chemicznymi i mechanicznymi. Do usuwania chemicznego należy użyć Remosol AM, przy pomocy którego zdejmuje się warstwę po warstwie starej farby. Do usuwania mechanicznego należy użyć opalarki elektrycznej o temperaturze do 650⁰ C, uważając aby nie nastąpiły przepalenia drewna;
- szlifowanie – wstępne, papier ścierny nr 80. Po każdorazowym szlifowaniu należy szlifowane podłoże odpylić;
- impregnację – należy użyć preparatu Antox Z, metodą powlekania. metoda powlekania polega na wielokrotnym nanoszeniu warstw na powierzchnię drewna za pomocą pędzla. Do tak nasyczonego drewna, opóźnienie odparowywania rozpuszczalników uzyskuje się poprzez okrycie elementów drewna folią poliesterową lub polietylenową, które stwarzają korzystne warunki dla wnikania w głąb tkanki drzewnej;
- szpachlowanie – do wypełnienia porów drewna i drobnych ubytków, bez zakrycia jego struktury, użyć mastyksu nitrocelulozowego;
- wymianę lub uzupełnienie brakujących elementów wystroju wewnętrznego – do wymiany i odtworzenia zniszczonych lub brakujących elementów lub ich fragmentów winno być zastosowane drewno o odpowiedniej wilgotności i charakterystyce, zgodnej z oryginalnym materiałem. Do rekonstrukcji użyć kleju wodoodpornego grupy D4;
- szlifowanie papierem ściernym 120 i 150;
- wymianę parkietu podłogi w auli oraz ułożenie nowych podłóg parkietowych na scenie i galerii auli. Parkiety należy kłaść w wilgotności pomieszczenia w przedziale od 40 ÷ 65% oraz w temp. w przedziale 15 ÷ 23⁰ C;
- częściową wymianę elementów drewnianych, konstrukcyjnych sceny i posadzki auli, w tym celu po dokonaniu odkrycia podłogi auli i sceny należy ocenić stan techniczny legarów podłogowych i w miarę potrzeby wymienić zużyte elementy, jak też dogłębiać legary podłogowe auli pod płytę OSB gr. 18mm. Uwaga: rozstaw legara do płyty OSB gr. 18mm, legar 10x10cm w max. prześwicie co 45cm, optymalnie co 40cm;
- malowanie - farbami do drewna wg systemu TIKKURILA, REMMERS, CAPAROL dostępnych na rynku (wg proj. kolorystyki).

10. Właściwości cieplne przegród

Planowany remont nie ma wpływu na warunki cieplne budynku.

11. Wyposażenie budowlano instalacyjne

Aula wyposażona jest w instalację:

- elektryczną z budynku;
- centralne ogrzewanie z budynku;
- wentylacji grawitacyjnej.

12. Warunki ochrony przeciwpożarowej

Pomieszczenie auli usytuowane jest w funkcjonującym obiekcie. Dokumentacja obejmuje jedynie remont elementów aranżacji wnętrza i zagadnienia p.pożarowe nie są objęte opracowaniem.

13. Zabezpieczenia antykorozyjne

13.1 Elementy betonowe

Należy zwrócić uwagę aby wykonać beton szczelny bez raków i występow oraz zachować otuliny prętów przewidziane w projekcie (zgodnie z PN-84/B-03264). Beton należy zagęścić przy pomocy wibratorów, a następnie zapewnić jego właściwą pielęgnację.

13.2 Elementy drewniane

Powierzchnie elementów drewnianych przed zmontowaniem posmarować dwukrotnie 20%-owym roztworem wodnym Fobosu M-2F, zabezpieczającym przed ogniem, grzybami i owadami.

14. Uwagi końcowe

Wszystkie projektowane prace należy wykonywać stosując się do zasad określonych w „Warunkach technicznych wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych” ITB tom I, wydawnictwo „Arkady”, pod stałym nadzorem osoby uprawnionej do kierowania pracami budowlanymi oraz z zachowaniem stosownych przepisów BHP w zakresie wynikającym z prowadzonego rodzaju robót.

Stosowane materiały winny posiadać wymagane aktualne atesty i aprobaty techniczne, upoważniające do stosowania w budownictwie, wydane przez właściwe jednostki aprobowane, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 5 sierpnia 1998 r. w sprawie aprobat i kryteriów technicznych oraz jednostkowego stosowania wyrobów budowlanych (Dz. U. Nr 107, poz. 679).

Opracowali:
mgr inż. arch. Danuta Włodarska
mgr inż. arch. Michał Najder
techn. Wiesława Stall

15. Oświadczenie

W związku do przepisów ustawy z dn. 07.07.1994 r. – Prawo budowlane oraz przepisów ustawy z dn. 16.04.2004 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane (Dz.U. nr 93 poz.888 z 2004 r. – zgodnie z art.20 ust.4) oświadczamy, że niniejszy Projekt remontu konserwatorskiego wraz z kolorystyką pomieszczenia auli IV LO im. Emilii Sczanieckiej w Łodzi, ul. Pomorska 16, w cz. architektonicznej-konstrukcyjnej został wykonany zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami oraz zasadami wiedzy technicznej:

architektura:

mgr inż. arch. Danuta Włodarska

konstrukcja:

mgr inż. Ryszard Kopka

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

1. Przedmiot informacji - obiekt

Przedmiotem informacji jest pomieszczenie auli, zlokalizowane na I piętrze budynku IV LO im. Emilii Sczanieckiej w Łodzi, przy ul. Pomorskiej 16.

2. Zakres robót

Zakres robót objętych informacją¹ dotyczy:

- robót, przy których wykonywaniu występuje możliwość upadku z wysokości,
- montażu i demontażu rusztowań.

2.1 Wskazania dotyczące przewidywanych zagrożeń

1. Roboty, przy których występuje możliwość upadku z wysokości:
 - a) możliwość upadku pracownika z rusztowania lub z elementu budynku - podczas prac na rusztowaniach i elementach budynku,
 - b) możliwość upadku narzędzi, materiałów budowlanych - podczas prac na rusztowaniach i elementach budynku,
 - c) możliwość porażenia pracowników piorunem - podczas prac w trakcie burzy (nie dotyczy),
 - d) możliwość uszkodzenia rusztowań w trakcie prowadzonych prac przez czynniki naturalne - podczas niekorzystnych zjawisk atmosferycznych (nie dotyczy).

2.2 Montaż i demontaż rusztowań

- a) możliwość upadku rusztowania lub jego elementów składowych - podczas prac montażowych,
- b) możliwość upadku pracowników wykonujących montaż i demontaż rusztowań,
- c) możliwość porażenia prądem w przypadku wykonywania prac montażu i demontażu rusztowań w sąsiedztwie napowietrznych linii elektroenergetycznych (nie dotyczy),
- d) możliwość upadku poszczególnych elementów rusztowania w trakcie jego montażu i demontażu przy występowaniu niekorzystnych zjawisk atmosferycznych (nie dotyczy).

3. Wskazania sposobu instruktażu pracowników

3.1 Roboty, przy których wykonywaniu występuje możliwość upadku z wysokości

Pracownicy pracujący na wysokości powinni być poinstruowani przez kierownika budowy lub osobę uprawnioną o groźnym im niebezpieczeństwie oraz zagrożeniu, które mogą stworzyć w stosunku do osób trzecich, środkach ochrony indywidualnej, powinni przejść szkolenie BHP oraz posiadać aktualne badania kwalifikujące ich do wykonywania prac na wysokości.

3.2 Montaż i demontaż rusztowań

Osoby wykonujące montaż i demontaż rusztowań powinny posiadać wymagane uprawnienia.

4. Wskazania środków zapobiegających niebezpieczeństwom

Należy stosować się do przepisów zawartych w:

- Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych z dnia 6 lutego 2003 roku;

- Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, przy zabezpieczaniu i usuwaniu wyrobów zawierających azbest oraz programu szkolenia w zakresie bezpiecznego użytkowania takich wyrobów z dnia 2 kwietnia 1998 roku ze szczególnym uwzględnieniem:

4.1 Roboty, przy których wykonaniu występuje możliwość upadku z wysokości

- rusztowania powinny być zaopatrzone w balustradę składającą się z deski krawężnikowej wysokości 15cm oraz poręczy ochronnej umieszczonej na wysokości 1,1m (w przypadku rusztowań systemowych dopuszcza się wysokość 1,0m); przestrzeń między deską a poręczą powinna być wypełniona w sposób zabezpieczający pracowników przed upadkiem,
- rusztowania powinny być zabezpieczone od zewnątrz siatkami ochronnymi i bezpieczeństwa. Wokół rusztowań powinna być wyznaczona strefa niebezpieczna - ogrodzona i oznakowana w sposób uniemożliwiający dostęp osób postronnych. Wielkość strefy powinna być zgodna z zaleceniami zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych z dnia 6 lutego 2003 roku. Przejścia do klatek schodowych powinny być zabezpieczone deskami ochronnymi,
- zabrania się prowadzenia prac na rusztowaniach podczas wyładowań atmosferycznych dodatkowo rusztowanie z elementów metalowych powinno być uziemione i posiadać instalację piorunochronną (nie dotyczy),
- rusztowania powinny, być każdorazowo sprawdzane, przez kierownika budowy lub osobę uprawnioną, po silnym wietrze, opadach atmosferycznych oraz działaniu innych czynników, stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa i przerwach roboczych dłuższych niż 10 dni oraz okresowo, nie rzadziej niż raz w miesiącu w zakresie określonym w instrukcji producenta (nie dotyczy).

4.2 Montaż i demontaż rusztowań

- rusztowania systemowe powinny być montowane z elementów systemowych i kotwione do ścian zgodnie z zaleceniami producenta na podłożu ustabilizowanym i wyprofilowanym, ze spadkiem umożliwiającym odpływ wód opadowych. Użytkowanie rusztowania jest dopuszczalne po dokonaniu jego odbioru i potwierdzone wpisem do dziennika budowy lub w protokole odbioru technicznego,
- osoby dokonujące montażu i demontażu rusztowań są zobowiązane do stosowania urządzeń zabezpieczających przed upadkiem z wysokości,
- przed rozpoczęciem prac w sąsiedztwie napowietrznych linii elektroenergetycznych napięcie w liniach powinno być wyłączone,
- przed montażem i demontażem należy wyznaczyć i ogrodzić strefę niebezpieczną. Demontowane elementy należy transportować na dół (zabronione jest zrzucanie). Prace są zabronione jeżeli o zmroku nie zapewniono oświetlenia pozwalającego na dobrą widoczność oraz w czasie gęstej mgły, opadów deszczu, mrogu, w czasie burzy lub wiatru o prędkości większej niż 10m/s (nie dotyczy).

**Budynek dawnego Państwowego Męskiego Gimnazjum
im. Emilii Sczanieckiej w Łodzi,
przy ul. Pomorskiej 16 (dawniej – ulicy Średniej).
Analiza historyczno-konserwatorska**

Wstęp

Przedmiotem niniejszej analizy jest budynek pełniący funkcję dydaktyczną. Wobec skromnego stanu zachowania Źródła archiwalnych, szczupłości przekazów ikonograficznych i braku możliwości przeprowadzenia szczegółowych badań architektonicznych opracowanie niniejsze porusza jedynie podstawowe kwestie związane z dziejami przemian budowlanych w budynku szkoły. W opracowaniu zajęto się historią budynku, jego problematyką konserwatorską i sformułowano podstawowe postulaty na ten temat.

Historia

Budynek Dawnego Gimnazjum Męskiego, przy ul. Pomorskiej 16 (dawniej – ulicy Średniej) został wzniesiony na początku XX w. w latach 1901 – 03, według projektu Franciszka Chełmińskiego.

Instytucja Gimnazjum powstała w 1886 roku i przez wiele lat mieściła się w budynku na rogu ul. Cegielnianej i Widzewskiej, obecnie St. Jaracza i J. Kilińskiego, obecnie pod tym adresem mieści się Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

Architektura budynku posiada cechy neorenesansowe i zbliżona jest do wzniesionego wcześniej Gimnazjum Męskiego (przy ul. Sienkiewicza 48).

Fasadę zdobi ryzalit o trzech arkadowo zamkniętych, dużych gabarytowo oknach, ujęty korynckimi kolumnami, na których ułożony jest architrav z elementem fryzu bez zdobień zwieńczony attyką.

Obecnie w budynku mieści się IV Liceum Ogólnokształcące im. Emilii Sczanieckiej.

KARTA KOLORÓW

Aula, IV LO w Łodzi, ul. Pomorska 16.

KOLOR A

KOLOR B

KOLOR C

KOLOR D